

διτσανθρακικήν σόδα, άνθρακικήν τίτανον, ή ού-
σίας άδρανείς ένεργούσας μόνον διά τής μηχανί-
κης τριβής ως τοιαῦται δεξάναφαινόνται ή σάκ-
χαρις τοῦ γάλακτος, τὸ κοράλιον, τὸ ὄστοῦν τής
σηπίας, ή έλαφρόπετρα κτλ. Εἰς τὰς άνωτέρω
οὐσίας δύναται τις νά προσθέσῃ τοῦς εκ ψυχὸς
άρτου άνθρακας, πάντας τοῦς λοιποὺς φυτικούς
άνθρακας, τήν κόνιν τής κίνας, ήτινα ὁμως πρὸς
τῇ μηχανικῇ διά τής τριβῆς ενεργεία ἔχουσι καί
τὰς άδιαφιλονεικήτους άντισηπτικές καί τονω-
τικές ιδιότητες, στερούμεναι τῶν πλείστων,
ελαττωμάτων τῶν λοιπῶν οὐσιῶν. Εἰς τὰς ὀδον-
τοκόνεις συμφέρουσιν οἱ ἱατροὶ καί πλῆθος ἄλ-
λων φαρμακευτικῶν οὐσιῶν αναλόγως τής ὑφι-
σταμένης ή φανταστικῆς ανάγκης, ὥστε ἀπο-
βαίνει άσκοπος ή άφήγητις μιᾶς εκάστης τῶν
έν λόγῳ οὐσιῶν, ὧν ή έπιτυχὴς ανάμιξις καί
ὁ κατάλληλος άρωματισμός συνετέλεσεν εἰς
πλήρωσιν τοῦ βαλαντίου τῶν έπινοησάντων αὐ-
τάς. Κανόνα γενικὸν περὶ τήν εκλογήν τῶν ὀδον-
τοκόνεων δέν δύναμεθα νά δώσωμεν εκ τῶν προ-
τέρων, καθότι ὑπάρχουσι καί ὀδόντες ὧν ή κα-
τάστασις απαιτεῖ ένίστε τήν χρῆσιν τῶν ἄλλως
τε έπιβλαβῶν ὀξειῶν καί αλκαλικῶν οὐσιῶν,
πρέπει ὁμως ἀφ' έτέρου νά εκλέγωμεν τὰς κόνεις
ἐκείνας αἵτινες στεροῦνται τῶν σκληρῶν άδρανῶν
οἰσιῶν, ὡς τοῦ κοραλίου, τής έλαφροπέτρας τής
ζακχάρεως τοῦ γάλακτος, ὧν ή μακροχρόνιος
χρῆσις κατατρώγουσα τήν υελώδη τῶν ὀδόντων
οὐσίαν έπιφέρει τήν φθοράν αὐτῶν. Παραπέμ-
ποντες τοῦς βουλομένους νά ἴδωσιν ὁρμαθὸν
ὀδοντοκόνεων εἰς τὰ κατάλληλα βιβλία (1) δέν
ὀκνοῦμεν νά έπαναλάβωμεν ὅτι αἱ μόναι φίλαι
τῶν ὀδόντων κόνεις εἶναι αἱ εκ φυτικοῦ άνθρα-
κος καί κίνας συνιστάμεναι, αἵτινες μιγνύμεναι
εἰς διαφόρους αναλογίας καί άρωματιζόμεναι δι'
αἰθερίου έλαίου τοῦ ἡδυόσμου, δι' ὕδατος τής
Κολωνίας, διά βάμματος ἄβρας καί ἄλλων αἰθε-
ρίων έλαίων συνενούσιν έν αὐταῖς τὰ προτερή-
ματα πασῶν τῶν λοιπῶν κόνεων στερούμεναι
τῶν ελαττωμάτων αὐτῶν.

Μετά τόν διά τής κόνεως καθαρισμόν τῶν
ὀδόντων λίαν έπωφελὴς εἶναι ή χρῆσις συνθέτου
τινος άρωματικοῦ βάμματος τοῦ ὁποίου ένστά-
ζοντες λιανὰς σταγόνας έντὸς κυathίσκου ὕδατος

γαργαρίζομεν τὸ στόμα εἰς τρόπον ὥστε τονοῦν-
ται μέν τὰ τυχόν κατά τήν διά τής ψήκτρας
τριβὴν σμικρὸν έρεθισθέντα οὐλα, λαμβάνει δέ
καί τὸ στόμα τήν τοῦ ὕδατος ευχάριστον καί
άρωματικὴν ὁσμὴν. Ὁ φαρμακευτικὸς θησαυρὸς
πλουτεῖ παντοίων πάσης χροιᾶς καί ὁσμῆς τοι-
ούτων άρωματικῶν πολυωνύμων ὕδάτων, ἐξ ὧν
εὐχρηστον εἶναι τὸ τοῦ **Borol** τοῦ ὁποίου ὑπάρ-
χουσι πολλάι συνταγαί, ὅσον άφορᾷ τήν κατα-
σκευήν, ή μάλλον ὁμως έν χρήσει εἶναι ή κάτω-
θι σεσημειωμένη (1)

Ταῦτα τὰ ὀλίγα, φίλοι ὀδοντόφιλοί μου ανα-
γνώσται, εἶχον νά σᾶς ὑπενθυρίσω χάριν τῶν 32
μαργαριτοειδῶν θησαυρῶν σας, τῶν ὁποίων συν-
ιστῶ ἡμῖν τήν διατήρησιν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,
εκτὸς ἂν ἦσθε φίλοι τής **μαμαλίγκας** έπιφυλάτ-
τομαι δέ προσεχῶς νά εξακολουθήσω τήν σειρὰν
τῶν καλλωπιστικῶν αποκρύφων ὑπὸ τὸ προσω-
πεῖον τῶν ὁποίων θρασύνεται καί αὐτὴ ή γερων-
τικὴ ήλικία άντιποιουμένη δικαιωμάτων ὧν ή
εξάσκησις δικαίως πρέπει νά παραχωρῆται εἰς
ἄλλους.

Γ. ΑΚΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΦΙΛΗΜΑ ΣΟΥ

Ω άγγελε τῶν οὐρανῶν. Ω κόρη έρασμία
εἰπέ μοι, εἶναι ὄνειρον ή πλάνος φαντασία;
ὦ ! ναι, εἰπέ μοι, εἴν' ἀληθές πῶς κάθημαι σιμά σου
καί με καλύπτεις με θερμὰ γλυκοφιλήματά σου;

Εάν δέν ἦναι ὄνειρον ή ὀπτική ἀπάτη,
ἄφες εἰς τὰς ἀγκάλας σου ν' αναπαυθῶ φιλάτῃ.

(1) Formulaire magistral, par A. Benichardat, p. 461.
καί Répertoire pé néral de Pharmacie pratique, par
Dorvault, p. 754.

(1) Σπερμάτων άνίσου δρχμ. 4 Κερυοφύλλων [καί Κιννα-
μόμου ανά δρχμ. 1 ὡσαύτως άδρομερῶς τετριμμένων. Αἰ-
θερίου έλαίου ἡδυόσμου τοῦ πεπερίου δρχμ. 4[2, κπτέργασον
ἐπὶ ὀκταήμερον έν 112 δρχμ. εἰσπνεύματος. Διέθεσον καί
πρόσθε εἰς βάμματος ἄμβρας σταγόνας 10.

Ύστες νά σβύσω θυνηθῶ εἰς τὸ μεῖδιμά σου
τὴν φλόγα ἣν μοί ἤναψας μ' ἐν μόνον φίλημά σου.

Εἰς ἄλλην εἶχον ὀρκισθῆ μέ σταθεράν καρδίαν.
πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἀγάπην, αἰωνίαν!
πλὴν ἄρα πταί' ὁ δυστυχὴς ἐν τῷ τῶρα σιμά σου
τὰ πάντα ἐλησμόνησα στὸ πρῶτον φίλημά σου;

Αὐτὴν τὴν ἐλησμόνησα, κ' εἰς σέ τῶρα, ὦ φίλη,
θὰ ἀνοιχθῇ τῆς δυστυχούς καρδίας μου ἡ πύλη,
κ' ἐντὸς αὐτῆς δὲν θὰ ἴδῃς παρὰ τὸ ὄνομά σου
ὅπερ μοί ἐνεχάραξε τὸ πρῶτον φίλημά σου!

(Φεβρουάριος . . . 1871.)

Π. Κ.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ ΠΟΥΛΑΚΙ.

Ἐνα φτωγὴ πουλάκι
Ἀπάνω σὲ κλαράκι
Πῶς ψάλλει θλιβερά,
Οἱ ἄνθρωποι τὸ διώχνουν
Οἱ ἄεμοι τὸ σπρώχνουν
Κ' ἔχασε τὴν χαρά.

Ἐρχεται κάθε βραδὺ
Καὶ μέσα στὸ σκοτάδι
Τὸ ἄτυχο θρηνηῖ.
Μὲ τὴν γλυκεῖά λαλιά του
Ψάλλει τὴν ὁρμηιά του . . .
Ἄχ! πόσο νά Πονῇ!

Ψάλλε, γλυκὸ πουλί μου,
Καὶ γόνε στὴν ψυχὴν μου
Παρηγοριά πολλή.
Κ' ἐμὲ ὁ κόσμος διώχνει . . .
Κακότυχο πουλί.

(Μάιος 1871)

ΦΑΙΔΩΝ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ Μ' ΑΓΑΠΟΥΝΕ.

Γιὰ μὲ χαθῆκαν τὰ καλὰ 'ς τὸν κόσμον ἐδῶ κάτω
κ' εἶναι τὸ μαῦρο στῆθος μου ἀπὸ καύμους γεμάτο.
Γιὰ μὲ δὲν ἔχουν μυρωδιὰ τὰ ἑμμορφὰ λουλούδια.
οὐδὲ μ' ἐγγίζουν 'ς τὴν καρδίᾳ χαρούμενα τραγού-
(δια

οἱ πόνοι μὲ κοιμίζουνε, οἱ πόνοι μὲ ξυπνοῦνε
γιατὶ δὲν μ' ἀγαποῦνε.

Γιὰ μένα ἴσχι καὶ ὀροσιὰ τὰ δένδρα δὲν σκορποῦνε,
τ' ἀηδόνια πύουν τὸ γλυκὸ τραγούδι σὰν μ' ἴδονε.
ὅλα τὰ βλέπω ἄχαρα, ὅλα τὰ βλέπω μαῦρα,
τὴ λυπημένη μου καρδίᾳ δὲν τὴν ὀροσιζεῖ αὖρα
οἱ πόνοι μὲ κοιμίζουνε. οἱ πόνοι μὲ ξυπνοῦνε
γιατὶ δὲν μ' ἀγαποῦνε.

Γιὰ ἄλλους εἶναι ἡ ζωὴ, ἀς τὴ χαροῦν ἐκεῖνοι,
εἴμ' ἀποπαίδι τῆς . . . γι' αὐτὸ μὲ ἀγχιτὰ δὲν μοῦ δίνει,
βαρέθηκα τὴ μαύρη γῆ, τὸν οὐρανὸ γυρεύω,
αὐτοῦ ποῦ φεύγουν ἀπ' ἐδῶ αὐτοῦ μόνον ζηλεύω.
Οἱ πόνοι μὲ κοιμίζουνε οἱ πόνοι μὲ ξυπνοῦνε.
γιατὶ δὲν μ' ἀγαποῦνε.

Μ. ΞΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑ ΠΟΥΛΞΕΝΗ Α. ΦΟΝΤΑΝΑ.

Εἰς τὸν θάνατον τῆς μικρᾶς τῆς Καλλιόπης

Χθὲς τὸ δάκρυ σου ἀκόμα 'κυλοῦσε
εἰς τὸν τάφο τοῦ πρώτου παιδιοῦ σου,
πονεμένη ἡ καρδιά σου χτυποῦσε,
συχνοτάραττε πάντα τὸ νοῦ σου.

Πάλι σήμερα πάλι σοῦ κλέβει
κι' ἄλλο δεύτερ' ὁ χάρος παιδί σου,
οἶδε ἀκοίμητο πάλι φωλεύει,
λύπη μαύρη 'ς τὴν μαύρη ψυχὴ σου.

Ἡ λαμπάδα καὶ πάλι φωτίζει
νεκροκράββατο, δύστυχη μάνα,
ἕνας ἥχος πικρὸς σ' ἀπελπίζει,
λυπημένη κτυπᾷ ἡ καμπάνα.

Χθὲς ἀκόμα 'ς τὴ δόλιχ ἀγκαλιὰ σου
ἐκοιμώτου τ' ἀθῆρο ἀγγελόδι,
χθὲς ἀκόμα γλυκὰ ἡ λαλιά σου
μὲ φαιδρὸ τὸ 'ξυπνοῦσε τραγούδι! . . .

Μία νύχτα ἐπέρασε μόνη
καὶ ὁ ἄγγελος φεύγει μακρὰν σου,
φτωγὴ μάνα ἡ λύπη σὲ ζώνει
κ' αἶμα στάζει ἡ μαύρη καρδίᾳ σου

Σῶπα, Σῶπα γιατί τ' ἀγγελοῦδια
εἰς τὸν κόσμον ἐποῦτον δὲν μένουν
τ' οὐρανοῦ 'πιθυμοῦν τὰ τραγούδια
κι' ἄλλοι ἄγγελοι ἐκεῖ τὰ προσμένουν

(Μάιος 1871.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΠΙΔΑΒΙΟΣ.